

Komisia preto usudzuje, že argumenty Slovenskej republiky uvedené počas konania pred podaním žaloby v prejednávanej veci nemôžu uspieť a zotrváva na svojom stanovisku, že Slovenská republika si neplní svoje povinnosti uvedené v žalobe.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), Ú. v. EÚ 2009, L 243, s. 1

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009, Ú. v. EÚ 2013, L 182, s. 1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl (Nemecko) 28. septembra 2018 – trestné konanie proti UY

(Vec C-615/18)

(2018/C 445/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Kehl

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Staatsanwaltschaft Offenburg

proti

UY

Prejudiciálna otázka

1. Má sa právo Európskej únie, najmä smernica 2012/13⁽¹⁾, ako aj články 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ, vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje v trestnom konaní, len preto, že obvinený nemá svoje bydlisko v danom, ale v inom členskom štáte, nariadiť mu, aby si na účely doručenia trestného rozkazu, ktorý má byť voči nemu vydaný, ustanovil splnomocnenca na doručovanie písomností, s následkom, že trestný rozkaz nadobudne právoplatnosť a tým sa vytvorí právny predpoklad pre trestnosť jeho neskoršieho konania (skutkový účinok), aj keď obvinený sa o trestnom rozkaze v skutočnosti nedozvedel a skutočné oznámenie trestného rozkazu obvinenému nie je zabezpečené porovnateľným spôsobom, ako by tomu bolo pri doručení trestného rozkazu, ak by obvinený mal svoje bydlisko v danom členskom štáte?
2. V prípade, ak bude odpoveď na prvú otázku záporná: Má sa právo Európskej únie, najmä smernica 2012/13, ako aj články 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ, vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje v trestnom konaní len preto, že obvinený nemá svoje bydlisko v danom, ale v inom členskom štáte, nariadiť mu, aby si na účely doručenia trestného rozkazu, ktorý má byť voči nemu vydaný, ustanovil splnomocnenca na doručovanie písomností, s následkom, že trestný rozkaz sa stane právoplatným a tým sa vytvorí právny predpoklad pre trestnosť jeho neskoršieho konania (skutkový účinok) a pri sítíhaní tohto trestného činu sa obvinenému uložia subjektívne prísnejšie povinnosti dbať o to, aby sa s trestným rozkazom skutočne oboznámil, než sú povinnosti, ktoré by existovali, ak by obvinený mala svoje bydlisko v danom členskom štáte, takže ho bude možné trestné sítíhať kvôli nedbanlivosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1).